

teatre

FRANCESC FOGUET I BOREU

La fúria indomable de les dames

Les feres de Shakespeare

AUTOR: WILLIAM SHAKESPEARE

Adaptació i traducció: Ariadna Pastor
 Direcció: Adrià Aubert
 Onyric Teatre Condal, 18 de juliol

L'obra de Shakespeare s'ha convertit en un reclam per als repertoris dels teatres públics i privats, les companyies consolidades i les emergents, i els directors consagrats i els novells. Harold Bloom elevà el dramaturg als altars del cànon universal. Les escenes d'arreu del món s'han afanyat a adorar-lo com un déu. En les nostres latituds, la fal·lera shakespeariana té un punt de complex província o d'esnobisme arrogant. Atorga, això no obstant, un prestigi universalista i una modernitat als repertoris: la incorporació de Shakespeare a les lletres catalanes és una manera de ser al món.

La companyia Els Pirates Teatre celebra els divuit anys de trajectòria amb *Les feres de Shakespeare*, una adaptació en clau feminista de la cèlebre comèdia *L'amansiment de l'harpia*. És la tercera obra de Shakespeare que duen als escenaris, després de *Somni d'una nit d'estiu* i *Nit de Reis (o el que vulgueu)*. Al seu re-

pertori, a més d'incursions al musical de petit format o al gènere del cabaret, hi ha també un seguit de suggestives adaptacions d'obres de Santiago Rusiñol (*Lalegria que passa*), Joan Brossa (*Teatre de carrer, El darrer triangle, Gran Fracaroli*), Yukio Mishima (*L'armari*) o Pere Calders (*Ronda naval sota la boira*).

A diferència dels espectacles de proximitat que els han caracteritzat fins ara, amb *El Maldà* com a centre d'operacions, *Les feres de Shakespeare* s'estrena en un teatre del Paral·lel d'un aforament considerable i s'acosta a l'estètica dels musicals de gran format. Dirigida per Adrià Aubert, capgira la misogínia d'època de l'original i es transforma en una reivindicació oberta de la capacitat de les dones per exercir la llibertat. Caterina, Bianca i Lucènzia, dames disposades a trencar amb la màquina patriarcal imperant, aconsegueixen amb la seva astúcia i el seu coratge alliberar-se de la submissió i guanyar la partida als homes.

L'adaptació d'Ariadna Pastor i la música d'Ariadna Cabiró sonen molt bé a l'escenari i treuen un bon partit dels equívocs masculí/femení o els jocs de l'amor shakespearians. Els actors d'Els Pirates són joves multifacètics: inter-

preten amb desimboltura, canten com els àngels, ballen de meravella i toquen instruments amb una habilitat extraordinària. La corsària que sembla que ho mogui tot, amb una energia i una versatilitat desbordants, és Laura Aubert, que fa el paper de Caterina. Gata vella als escenaris, dit amb tots els respectes del món, Lloïl Bertran (Baptista, Biondella) es guanya de seguida el cor del públic amb la seva gràcia i vis còmica, rubricades naturalment amb dots interpretatius i una presència escènica singulars.

Les feres de Shakespeare és un salt important en la travessia d'Els Pirates. Es tracta d'un muntatge que s'allunya de la banalitat i la superficialitat dels musicals de gran format. Però les dimensions de la proposta, adreçada al *gross public*, dilueixen l'encís de l'artesanía, l'originalitat i la distància curta del petit format. L'escenificació té ritmes desiguals, l'escenografia aclapara algunes interpretacions i les escenes més brillants i alegres, resoltes amb eficàcia, contrasten amb altres que s'aguanten per un fil. A banda d'un repartiment de conjunt notable, hàbil i entusiasta, el millor de l'obra és la relectura i la reivindicació de la fúria indomable de les dones, capaces si volen de canviar els designis del món.